

(หนังสือพิมพ์ส่องใต้)

แจ้งเตือนให้ระวัง “ทาง” ไม่ชัดเจน & ผู้ขับขี่มีส่วนประมาท ...
ต้องรับผิดชอบด้วยกัน !!

นายนิรัญ อินทร พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
กลุ่มเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการและวารสาร
สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

เมื่อเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ... มักจะเกิดปัญหาโต้แย้งเสมอ ๆ ว่า ระหว่างหน่วยงานของรัฐ
ที่มีหน้าที่ดูแลถนนหนทางกับผู้ประสบอุบัติเหตุ

ใคร ? มีส่วนทำให้เกิดอุบัติเหตุและใคร ? ต้องรับผิดชอบ

ดังเช่นคดีปกครองที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังฉบับนี้ ได้เกิดอุบัติเหตุขึ้นในเวลากลางคืน
(ประมาณ ๒๐.๐๐ น.) บนถนนบริเวณที่มีการซ่อมแซมปรับปรุงและอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง

ข้อเท็จจริงในคดีนี้สรุปได้ว่า ผู้รับจ้าง (บริษัทผู้รับเหมา) ได้ติดตั้งป้ายเตือนเป็นระยะก่อนถึง
บริเวณถนนที่อยู่ระหว่างซ่อมแซม ๑ กิโลเมตร ว่า “ข้างหน้ามีการก่อสร้าง” “ลดความเร็ว” และมีป้าย
จำกัดความเร็วที่ ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ไม่ได้วางกรวยหรือติดตั้งไฟส่องทางและไม่มีการติดตั้งสัญญาณ
ไฟกระพริบหรือไฟส่องสว่างในเส้นทางที่ก่อสร้าง ... ส่วนความเสียหายของรถยนต์มีลักษณะรุนแรง โดยผู้ขับขี่
รถยนต์ยอมรับว่าขับรถในอัตราความเร็ว ๕๐ ถึง ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และพนักงานสอบสวนมีความเห็นว่า
พฤติการณ์ของผู้ขับขี่เป็นการขับรถความเร็วสูง จึงไม่สามารถหยุดรถได้อย่างปลอดภัยและผู้ขับขี่รับสารภาพ
และยินยอมเปรียบเทียบปรับโดยไม่ได้แย้งหรือปฏิเสธข้อกล่าวหา ... แต่อย่างไร

ปัญหาว่า กรมทางหลวงละเลยต่อหน้าที่ทำให้ผู้ขับขี่รถยนต์ได้รับความเสียหายและ
ต้องชดเชยค่าเสียหายดังกล่าวหรือไม่ ? และผู้ขับขี่รถยนต์มีส่วนทำให้เกิดอุบัติเหตุด้วยหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัย ดังนี้

ประการแรก คือ ป้ายแจ้งเตือน ศาลท่านวินิจฉัยว่า ป้ายแจ้งเตือนดังกล่าวทำให้ผู้ขับขี่
รถยนต์เห็นได้ชัดเจนเฉพาะในเวลากลางวันเท่านั้น การที่ไม่ได้วางกรวยหรือติดตั้งไฟส่องทางและไม่
มีการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบหรือไฟส่องสว่างในเส้นทางที่ก่อสร้าง ทำให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะในเวลากลางคืน
ไม่สามารถมองเห็นบริเวณที่มีการก่อสร้างได้อย่างชัดเจน **ประการที่สอง** ได้เกิดอุบัติเหตุในบริเวณดังกล่าว
ก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุในคดีนี้เพียงสองวัน แต่กรมทางหลวงไม่ได้เอาใจใส่เร่งรัดให้ผู้รับจ้างวางกรวย
หรือติดตั้งไฟส่องทางและติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบหรือไฟส่องสว่างเพื่อให้ผู้ใช้เส้นทางมองเห็นในระยะไกล
โดยเฉพาะในเวลากลางคืนและมีฝนตก

ดังนั้น จึงถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ของกรมทางหลวงทำให้เกิดความเสียหาย อันเป็น
การทำละเมิดต่อผู้ขับขี่รถยนต์ที่ได้รับอุบัติเหตุ จึงต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทน

สำหรับ**ปัญหาว่าผู้ขับขี่รถยนต์มีส่วนทำให้เกิดอุบัติเหตุด้วยหรือไม่?** นั้น ศาลปกครองสูงสุด
วินิจฉัยว่า ผู้ขับขี่ขับรถด้วยความเร็วเกิน ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และเป็นเวลากลางคืน มีฝนตกถนนลื่นจึงต้อง
ขับรถด้วยความระมัดระวัง แต่ผู้ขับขี่ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอไม่ การเกิดอุบัติเหตุจึงมาจาก
ความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการละเลยต่อหน้าที่ของกรมทางหลวง จึงให้รับผิดชอบ
ในความเสียหายคนละกึ่งหนึ่ง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๑๙/๒๕๖๑)

ในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องจากความรับผิดทางละเมิดจะมีได้เพียงใด ศาลท่าน
มีอำนาจนำพฤติการณ์และความร้ายแรงในกรณีที่เกิดมาวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ดังนั้น หากหน่วยงานของรัฐเป็นผู้กระทำละเมิดและผู้เสียหายมีส่วนผิดด้วย จำนวนความเสียหายที่ผู้เสียหาย
จะได้รับมีได้เพียงใด จึงต้องหักส่วนจากความรับผิดของผู้เสียหายด้วย (ประกาศคดีปกครอง ได้ที่สายด่วน
ศาลปกครอง ๑๓๕๕)